

Jeg antager derfor, at denne første Behandling af Finansloven ikke vil give Anledning til det sædvanlige politiske Opgør mellem Partierne og overfor Regeringen, som vi ellers har været Vidne til, naar vi har behandlet Finansloven ved første Behandling. Jeg antager, at Finanslovens første Behandling vil foregaa ret fredeligt og blive af væsentlig saglig Karakter. Jeg mener naturligvis ikke hermed, at Folketinget skulde fraskrive sig sin Ret til at øve Kritik overfor Administrationen eller overfor de Foranstaltninger, som fremkommer fra Regeringen, men jeg mener, at de skarpe politiske Stridigheder skal vi søge, saa vidt det er muligt, at undgaa. Vi maa holde os for Øje, at Hovedformalet for al vor politiske Virksomhed her i Landet først og fremmest er at bevare vort Lands Neutralitet, og en af Betingelserne for at bevare Freden udadtil er efter min Mening, at vi opretholder Freden indadtil. Der er saa meget mere Grund dertil, synes jeg, som vi alle er Vidne til, hvorledes Verdenskrigen tager til, ikke alene i Voldsomhed, men ogsaa i Udbredelse, idet nye Lande, som tidligere har været forskaanede for Krigen, nu drages ind under denne. Derfor mener jeg, det er nødvendigt, at vi her i Enighed staar sammen om dette ene store Hovedformaal: at bevare Landets Neutralitet.

Jeg anser det for en stor Lykke, at vi undgik Folketingsvalg, ikke fordi Socialdemokratiet i nogen Maade er bange for at gaa til Valg, tværtimod, der er ikke noget, Socialdemokratiet mere ønsker end at komme ud til Valg. Der er ingen, der stærkere end vi kunde ønske, at den nye Grundlov skulde træde ud i Livet og blive virksom, og hvad Valg angaar, har det jo vist sig, at Socialdemokratiet er gaaet frem fra det ene Valg til det andet. Fra en lille Begyndelse har det arbejdet sig frem til at blive vort Lands største politiske Parti. Vore Organisationer er i Orden, og vore Pengesager er ogsaa i Orden, saa at vi med Tryghed kunde have set en Valgkamp i Møde, men alligevel har vi modarbejdet saa stærkt, vi kunde, alle de Røster, der krævede et Valg. Og naar vi har gjort det, har det ene og alene været, fordi vi mente, at det var farligt under en Situation som den nuværende at have en oprivende Valgkamp. Vi har nu altsaa heldigt undgaaet Valget, og jeg tror, at Socialdemokratiet har gjort, hvad det kunde, til, at dette er sket.

Der blev i forrige Maaned i Kri-

stiania holdt en Ministerkonference mellem de 3 nordiske Rigers Regeringschefer og Udenrigsministre. Vi var sikkert alle glade over, at en saadan Sammenkomst fandt Sted. Vi har her i Rigsdagen i et lukket Møde faaet et udførligt Referat af Forhandlingerne paa denne Konference, og jeg tror, vi alle var tilfredse med det, som vor højtærede Udenrigsminister meddelte os fra Forhandlingerne. Jeg skal naturligvis ikke komme ind paa, hvad der er blevet meddelt i dette lukkede Møde, men jeg kunde have Lyst til at gøre nogle enkelte Bemærkninger til det offentlige Referat, der er blevet udsendt om Mødet. Jeg vil først gøre den Bemærkning, at dette Referat er langt udførligere, end Referater fra saadanne Møder plejer at være. Og der er adskillige Punkter deri, som det er værd at lægge Mærke til. For det første var man paa Konferencen enig om at erklære, at de 3 nordiske Lande i Fællesskab skulde søge at hævde og bevare deres Neutralitet, og at det skulde være en loyal, upartisk og ligelig Neutralitet til alle Sider. Men dernæst stillede det i Udsigt, at de tre nordiske Riger i Fællesskab skulde søge et udvidet Samarbejde, saa at de kunde varetage deres neutrale Rettigheder. Ogsaa dette, synes jeg, er glædeligt, og det er en Styrkelse for vort Land at komme ind i et saadant Samarbejde. Endvidere blev det antydnet ved denne Konferencens Vedtagelse, at man i Fællesskab vilde arbejde paa at føre en Handelspolitik efter Krigen af en saadan Art, at man derved kunde neutralisere de to Magtgruppers Bestræbelser for at opsoge andre Lande i sig. Jeg tror, at det er heldigt, at de tre nordiske Lande i dette Øjemed staar sammen, thi ingen kan vide, hvad Følgen kan blive, naar Krigen en Gang hører op og Freden slutes, hvis der skulde blive gjort Alvor af at fortsætte med en Handelskrig efter Fredens Slutning. Den Tanke, som her kom frem paa den nordiske Ministerkonference, er den samme Tanke, som blev fremsat paa den neutrale Konference, Socialdemokraterne fra nogle neutrale Lande holdt i Haag i Juli Maaned i Aar.

Dernæst fremsattes en Udtalelse af negativ Karakter paa Konferencen, idet Konferencen udtalte, at de 3 nordiske Lande hverken hver for sig eller i Fællesskab kunde tage Initiativet til at tilbyde en Mægling overfor de krigsførende Lande. Jeg forstaar saa godt, hvorfor de 3 nordiske Regeringschefer og Udenrigsministre har indtaget denne Stilling. Jeg